

BRASSÓI LAPOK

P O L I T I K A I N A P I L A P.

Nyomda és kiadóhivatal
Brassó, Kapu-utca 60 szám. — Telefon szám 177.

ELŐFIZETÉSI DIJ.

Helyben házhoz hordva, vidékre postán küldve:
egész évre 10 frt, fél évre 5 frt, negyed évre 2 frt 50 kr.

Egyes szám ára 4 kr., kapható:

a kiadóhivatalban, Gross G. Polánek és Friedmann F. urak üzleteiben

Felelős szerkesztő:

Dr. Vajna Gábor.

Szerkesztőség: Kapu-u. 60.

Értekezhetni:

d. e. 8—9 és d. u. 2—4 óráig.

Telefon szám 177.

HIRDETÉSI DIJ:

3 hasábos garmondsor v. annak helye 1-szeri hirdetésnél 12 k
2 hasábos garmondsor 8 kr. Nagyobb és többszöri hirdetésnél kedvezmény. Minden egyes hirdetmény után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő.

Nyilttér sora 15 kr.

Hirdetések és nyilttéri cikkek díja előre fizetendő.

Hazafiság és vallás.

Brassó, június 22.

Nem ellentétes fogalom a kettő. Sőt nagyon is homogéneknek kell lenniök mindazon államalkotásokban, melyekben a hitnek felemelő erejével kell istápolni, fölmagasztosítani a hazafias érzéseket, s viszont a hazafias érzések egész melegével támogatni a hitbeli összetartozandóság érzetét is.

Hogy a politikai aberratiók milyen mély barázdákat vágtak e két fogalom közé, s bizonyára a mindeneket meg-eleveníteni hivatott vallás rovására: erre nézvést elég utalni csak úgy oda-vetve bár az egyházpolitikai küzdelmek diádalmas korszakára, s az azok fattyu-hajtásaként megszületett néppártra. A mily büszke örömmel fogadta a nemzet a vele született liberalizmusának közvéleménye a szabadelvűség határozott térfoglalását, éppen olyan ellenséges indulat fogta el azt a néppártnak reaktionarius törekvései irányában.

A rég eltemetett idők kriptáiból kicsapó dohos légáramlatok nem tudtak sem rokonszenvet kelteni, sem még oly parányi sikert fölmutatni a liberalizmus hatalmas viharszelével szemben, s innen magyarázható meg egynémely körülménye mai parlamenti viszonyainktak is, a mikor lépten-nyomon örömmel szemléljük azt, hogy az elfogult vakhit s az önbizalom tultengésében gyökerező felekezeti feltogás nyomrólnyomra engedi át helyét a mindent átmelegítő hazafiságnak s az egyoldalúság tért veszít minden vonalon. Bizonyára ezek kiáltó jeleiként jegyezhetünk föl a közelmúltak történetéből két körülményt, a miket, mint figyelmes krónikások nem hagyhatunk érintetlenül. Egyik a másikat egészíti ki s ugyszólván kölcsönös szervi kapcsolatban álló, nagy fontosságu események, melyek azoknak tűnnek föl első sorban kiváló horderejűeknek, a kik a népkedélyt, mint a hitnek s a hazafias érzésnek közös forrását tudják megbecsülni s értékelni.

Az egyik a százkezü s százszemű kultuszminiszternek, Wlassics Gyulának körrendelete, a ki folyton a nemzeti élet lüktető ütérén tartja kezeit, s örökké a jövő nemzedékének hazafias irányban való nevelésén munkálkodik.

„Ismételten hangsúlyozom — ugymond az éber apostoli szellemmel megáldott miniszter — hogy a népiskolai iskolázást csak úgy tartom a népoktatási törvény intenczióival megegyezőnek és eredményesnek, ha a tanítás mellett kiváló gondot fordítanak a tanítók a hazafias és valláserkölcös nevelésre és ha úgy az iskolában, mint a társadalmi és magánéletben gyöngédséggel és jó példával hatnak növendékeik vallásos érzületére.” És a maga praktikus eszével utmutatásokat ad e kettős cél elérésére.

Metianu, az új nagyszebeni metropolita, pedig egyidőben majdnem a miniszter rendeletével, a brassói fogadtatás alkalmával így válaszolt a brassói magyar evang. esperesség őt üdvözlő küldöttségének: „Örvendek, hogy a magyarok is megemlékeztek rólam. Köszönöm; biztosítom, hogy ugyanazon érzelmeket táplálom a haza iránt, a mit önök. Gondom lesz rá, hogy hiveinket figyelmeztessem, hogy ők is ily érzelmeket tápláljanak, mert jól megférünk egymás mellett, ha akarunk.”

Hát a kultuszminiszternek fennebb idézett szavai a legnagyobb bizonyíték arra, hogy akarunk, csak hogy akarjanak azok is, a kik eddig nem akartak.

A hit megfér a hazafiságban, s a hazafiság nem gyilkosa a hitnek, a minthogy a törvény kerete a jog, s biztosítéka az igazság.

Dr. Szász Károly.

Belföld.

Brassó, június 22.

A képviselőház tegnap megkezdte a vám- és kereskedelmi törvényjavaslat tárgyalását. Rosenberg Gyula előadó hosszabb beszéde után Kossuth Ferencz szólalt fel s

pártja nevében kijelentette, hogy nem fogadja el a javaslatot. Határozati javaslatot nyújtott be a külön vámterület érdekében. Szünet után Komjáthy Béla szólalt fel s hosszabb beszédben támadta a javaslatot.

Az országgyűlés harmadik ülésszakára a képviselőház bizottságai közül tegnap délelőtt megalakultak: a házszabályrevízió bizottság, a vizügyi bizottság és a naplóbi-ráló bizottság.

A temesvári törvényszék tegnap reggel megkezdte a zsebelyi méregkeverő aszszonyok bűnpörének végtárgyalását. A tárgyaláshoz, mely körülbelül tíz napig fog el-tartani, 120 tanut idéztek meg. A vádlottak jobbára elzüllött parasztasszonyok, a kik fér-jüket, szeretőjüket vagy gyermekeiket tették el láb alól.

Az idei országos katolikus nagygyűlést Székesfehérvárt tartják augusztus 22-én és a következő napokon.

Rozsnyón, a jövő évi hadgyakorlatok színhelyén, a napokban fejezte be terepfel-vételét a nagy vezérkar, élén a táborkar fő-nökével, báró Beck tábornagygyal.

A nagyváradi rendőrség a napokban letartóztatta Papp Istvánt, a rég körözött csalót, a kit nem kevesebb, mint tizenhat bűn terhel.

Külföld.

Brassó, június 22.

A király reumatikus tájdalmi ugyszólva teljesen elmultak. Ő Felsége állapota felől a világ minden részéből tudakozódnak. A pápa is küldött táviratot, melyben a király állapo-táról kérdezősködik.

A gráci egyetem jövő évi rektorává egyhangulag Richter Ede tanárt választot-ták meg.

A párisi válság egyre tart. Loubet el-nök tegnap táviratot küldött Bourgeoisnak Hágába s följánlotta neki a kabinetala-kitást.

A konstantinápolyi orosz nagykövet utasítást kapott, hogy a szerb-török határ-villongás ügyében támogassa az osztrák és magyar nagykövet eddig tett lépéseit.

Dreyfus a legújabb hírek szerint június hó 27-én érkezik Saint-Moloba, vagy Brestbe.

A spanyol kamara elfogadta a Karo-lina, — Mariana — és Palau szigetek átengedéséről szóló törvényjavaslatot.

Városi közgyűlés.

Brassó, június 22.

Brassó város képviselőtestülete Hie-mesch Ferencz polgármester elnöke alatt tegnap d. u. 3 órakor közgyűlést tartott.

A polgármester az ülést megnyitván, jelentést tett egyes szegényeknek nyújtott segélyezésekről, valamint egyes a városi közgyűlés némely határozatait jóváhagyó miniszteri rendeletekről.

Ezután dr. Lurtz Károly interpellálta a polgármestert az iránt, hogy kapott-e a statisztikai hivataltól a város nevére vonatkozó adatok bevallása céljából kérdőívet? Ha igen, hogy töltötte azt ki és miért nem tett erről jelentést a közgyűlésnek?

A polgármester azt válaszolta, hogy ilyen kérdőív még május elején érkezett hozzá és ezt azért nem terjesztette elő, mivel az a polgármester nevére volt címezve, és a polgármester nevére szólott. Egyébiránt a kérdőív azon rovatába, hogy mi legyen a város neve azt írta, hogy: Kronstadt és abba a rovatba, hogy melyek a város más nevei azt írta, hogy: Brassó és Brasov.

A közgyűlés ezen választ tudomásul vette.

Dr. Lurtz Károly utalva a városkapitánynak az idegen színek ellen az utóbbi időben tett intézkedéseire és elmondva a helyi német és oláh lapoknak erre vonatkozó közleményeit, sajnálattal konstatálja, hogy az idegen színek miatt úgy a temető mint a magánházak csendje megháborítottatik, egy olyan miniszteri rendelet alapján, a melyről csak nagyon kevés embernek van tudomása és valószínűleg azért, mivel az új városkapitány nem ismeri kellően az itteni viszonyokat. Kérde tehát a polgármestert, hogy hajlandó-e kezdeni azt, hogy a városi közgyűlés a vonatkozó miniszteri rendelet megváltoztatása tárgyában a belügy-miniszterhez fölterjesztést tegyen?

A polgármester azt válaszolta, hogy a «Kr. Zeitung»-nak és a Gazetának azon közlései, a melyek a városkapitány említett eljárására vonatkoznak, nem felelnek meg a valóságnak és azután eladta az idegen színek ellen tett intézkedéseket úgy, a hogy azok történtek. (A polgármester előadása teljesen megfelel azon közleménynek, a melyet az idegen színek ellen a városkapitány által tett intézkedésekre vonatkozólag a «Brassói Lapok» annak idején hozott. Szerk.) A mi a fölterjesztést illeti, arra nézve azt mondotta a polgármester, hogy a városi közgyűlésnek nincsen joga a miniszterhez felterjesztést tenni, ezt csak a törvényhatósági bizottság teheti meg. Azon kérdést pedig, hogy a törv. hatósági bizottság utján tegyen-e a városi közgyűlés felterjesztést, a városi tanács egyik ülésének tárgyául ki fogja tűzni.

A közgyűlés ezen választ is tudomásul vette.

Ezután a napirend egyes pontjainál a következő határozatokat hozták:

1. 2. A barczasági szász mezőgazdasági egyesületek szövetkezetének városi tulajdont képező telek átengedése iránt benyújtott kérvényét; valamint a városi tanácsnak egy törösvári városi telek eladására vonatkozó indítványát 15 nap múlva újra napirendre fogják tűzni.

3. Az államvasutaknak negyedik sínparlerakása céljából Derestyében az állomás

mellett fekvő telek díjtalan átengedése vonatkozó indítványt 30 nap múlva fogják napirendre tűzni.

4. A honvéd kaszárnya kocsiszíneinek kibővítésére 2000 forintot szavaztak meg.

5. A városi vízvezeték 1900. költségvetését felülvizsgálat és véleményezés végett a pénzügyi bizottsághoz utasították.

6. A városi utak építésére, jókarban tartására és kezelésére vonatkozó költségvetést az 1900-ik évre, elfogadták.

7. A Schiel testvérek, Copony Márton és Klein Károly azon kérvényét, hogy a légszuszgyárat eladva, adjon nekik a város a villanyos világításra kizárólagos konczes-iót, elutasították.

8. Mandel és Révész azon kérvényére, hogy a város a fogaras-brassói helyiérdekű vasutat illetőleg jegyezzen részvényeket, kimondotta, hogy részvényeket nem jegyez.

9. A Garcsin-Tatrag patak melletti legelőhely készítésére vonatkozó jelentést és indítványt elfogadták.

10. Egy városi teleknek Buditou Demeter és Krusea Miklós részére való átengedése tárgyában 30 nap múlva fognak határozni.

11. A Belveder kijavítására szükségeltető munkák fedezésére 170 forintot szavaztak meg.

12. Az önkéntes tűzoltóknak 760 forintot szavaztak meg, hogy a jelzett összeggel szivattyúcsövek szereztessenek be.

13. A városi nyugdíjintézet állandó bizottságába közfelkiáltással Vlaicu Arseniet választották meg.

14. A városi építészeti bizottságba az elhunyt Haupt Mihály és Bologa Valér helyébe Kertsch Frigyes és Vlaicu Arsenie választották meg.

15. Lexen Frigyeset megválasztották a városi iparos iskola tanítójává.

16. A tanács azon indítványát, hogy a városi iparos-iskola igazgatójának és tanítóinak választása ügyében a kultuszminisztériumhoz felterjesztés intéztessék, elfogadták.

17. A városi dolog-ház alapítvány számadását az 1898-ik évről elfogadták.

18. Tatrag község azon kérésének, hogy a város által lefoglalt malmokra vonatkozólag törlesinyugta állíttassék ki, helyet adtak.

19. A vakokat segélyező budapesti országos-egyesületbe, 25 forinttal mint alapító tag belépett a város.

20. A főispán hivatkozva a polgármesternek az ezredévi szobor átvételekor tett azon kijelentésére, hogy a szobrot a város oltalmába veszi, fölhívja a városi közgyűlést a szobor biztonságáról való gondoskodásra.

Dr. Lurtz Károly erre azt indítványozta, hogy azon indokolással, miszerint a város nem vállalt a szobor biztonságáért anyagi felelősséget és hogy intelligens emberről nem tételhető föl, hogy a szobrot megrongálja, térjen a közgyűlés a felhívás felett napirendre.

A közgyűlés 17 szavazattal 16 ellenében elfogadta Lurtz indítványát.

21. Wiener Waldemár rendőrhadnagy-nak 150 forintot szavaztak meg, egyenruha költségeinek részbeni visszatérítéseül.

22. A városi szolgálatban levő nőszeremények nyugdíjjogosultságát kellően megállapították.

23. Tikatsch Károly elhunyt városi erdész nejének, özv. Tikatsch Máriának évi 400 forint nyugdíjat szavaztak meg.

24. Seimen János elhunyt városi szolga nejének, özv. Seimen Rosinának évi 162 forint nyugdíjat szavaztak meg.

25. Halmágyi Lujza havi segélyét 2 forintól 4 fortra emelték föl.

A tárgysorozat letárgyalása után elnök a közgyűlést 6 óra tájban bezárta.

A tömösi csata évfordulója.

Brassó, jun. 22.

III.

Bartha Károly ünnepi beszéde.

(Vége.)

«Elhulltanak legjobbjaink a hosszú harc alatt. A harczok vihara elsodrá őket, a haza virágait, és lőn a hon sokáig virágtalan tavasz.»

»S kiket megkímélt a halál,
A férfibajnokok — lőnek
Vagyontalan földönfutók.
Hazátlan vándorok.»

Betetőzésül elérkezett a dies irae, a szomorú 1849-ki okt. 6-ka.

Mások a börtönök falai közé jutva, szenvedtek évekig.

De fátyolt a multakra!
A jog örök, a jog halhatatlan.

«A szuronyok hegye sokkal keskenyebb talaj, mintsem rajta egy államélet boldogsága megférjen.» A mártírok vére erőt ad az utódoknak a küzdelemben.

A virradat megérkezett « a zsoldos szabályok ezreire győzött a kor szelleme.»

Lett még feltámadás!

Az eszély, a mély politikai bölcsesség Deák Ferencz műveleteiben, megmentette a hazát, a trónt, a monarchiát. Megtartotta az ég felséges királyunkat, I. Ferencz Józsefet, hogy «lelje népe boldogságán örömet.»

És ti, kik e véráztatta ormokat oly áhitatos kegyelettel álltátok körül, kik e percekben 50 év nagyszerű emlékein csüngöttek láthatjátok, hogy ahol egykor:

«Dörgő mozsarak roma táborozott,
Most béke nemes dala zengedez ott.»

És mindnyájan, honfitársak, honleányok rebegjük el a félszázad után: Ti névtelen hősök, ti egykori félistenek, nyugodjatok csendesen a hideg hantok alatt, e bércek ölében!!!

«És te virulj gyászter, a béke malasztos [ölében,
Ősi dicsőségünk egykori fénye Tömös:»
Csendben viharban éljen a haza!!!

A hipnotizált anyós.

— Dialog. —

Személyek: Jani és Muki.

J a n i: Szervusz Muki!

M u k i: (gyászszalaggal kalapján teketébe öltözve) Szervusz Jani. Most jövök Kolozsvárról. Örülök, hogy találkoztunk, legalább lumpolunk egy nagyot.

J a n i: Hogyan? nem értelek! Mély gyászod nem engedheti meg a vigságot.

M u k i: Ellenkezőleg! Örvendj velem pajtás; ma akarom megünnepelni 30 napos

gyászomnak jubileumát. Ma épen 30 napja, hogy istenben boldogult anyósom jobb létre szenderült. Nincs a világon vő, ki ez örömnapp emlékéit lelkéből meg ne ünnepelné.

J a n i: De hát mondd el Muki pajtás, hogy történhetett az, hogy anyósod oly hirtelen elszenderült? . .

M u k i: Hja! Barátom az nagyon szomorú történet! Anyósom bele volt habarodva Bissonba, kit folytonos szerelmi sóhajával ostromolt. Bisson megunt az anyóssal felvett harcot, meghipnotizálta anyósomat, ki a hipnotizálás alatt örökre elszenderült. Nyugodjék békében!

J a n i: (telkiált:) Hopp! most jut eszembe. Szombaton este megláthatod anyósod szellemét!

M u k i: (ijedten.) Hol? az istenért!

J a n i: Itt Brassóban. A »Vigadó« termében, Könyves és Nádas barátom idézik meg őt. Ha nem hiszed, jöjj velem a »Brassói Lapok« nyomdájába, ott váltsál magadnak egy körszék-jegyet és biztosítalak, hogy szombaton este örökre elfelejted a 30 napos gyász szomorú emlékeit; halálra kaczagod magad anyósod szellemén. Tudom, hogy soha életedben annyit nem kacagtál még. Magam is elolvastam a »Hypnotizált anyós« tragédiáját — de még most is kaczagok; hátha még a színpadon látom majd megtestesülve őt.

M u k i: Na! nem bánom; reszkirozkok rá a történetet, hogy még egyszer megláthassam szeretett anyósomat, legalább azzal lerovom iránta azt a köteleességet, — melylyel adósa vagyok — azt, hogy életében soha sem tudtam a szeme közé nézni, csak sirtam, ha eszembe jutott, hogy nekem anyósom is van.

J a n i: Akkor hát siessünk barátom, nehogy elkapkodják a jegyeket, mert a mint hallom, alig lehet már egy jó helyre szert tenni; annyira ostromolják a kasszát.

M u k i, J a n n i: (együtt!) Halló! szaladjunk hát, hogy lábunk se érje a földet.

Horkay Feri.

HIREK

Brassó, június 22.

— Kinevezés. Karácsonyi S. hosszufalusi m. kir. főerdész a máramaros-szigeti erdőhivatalhoz erdőmesterré neveztetett ki. Karácsonyi Sándor 10 évi ittléte alatt különösen a kopárterületek beültetése körül szerzett magának érdemeket. Mint társadalmi ember is nagy közkedveltségre tett szert, a miért is távozását Hétfaluban őszintén fáljalják. — D o n á t h Sándor zajzoni erdész a hosszufalusi erdőgondnoksághoz főerdésszé, P a p Béla a hosszufalusi erdőgondnokságnál eddig alkalmazott erdőgyakornok a budapesti erdőhivatalhoz erdészjelöltté neveztetett ki és ez utóbbi a kecskeméti erdőgondnokság vezetésével bízott meg. Sochor József erdőgyakornok Hosszufaluból ugyanilyen minőségben a dévai erdőhivatalhoz helyeztetett át.

— A szárnyas állatok ellensége. Binder István bérkocsi-tulajdonosnak mintegy 35 darab szárnyas háziállata a múlt héten két nap alatt egytől egyig elpusztult. Rövid idő múlva a szomszédok mende-mondája után kiderült, hogy a pusztitást Binder családja vitte véghez, a miatti bosszújában, hogy neki a 35 darab majorság etetése naponként igen sok dolgot adott. A fiatal go-

nosztevő a rendőrségen bevallotta, hogy neki Jarca pénzváltó cselédje tanácsolta, miszerint vegyen a patikában irtó szert s azt adja oda az állatoknak. Ő nem csak a tanácsot, hanem még a pénzt is elfogadta a nála idősebb leánytól s 4 krral a Katalin utczai gyógyszerárban meg is vásárolta a mérget. A vizsgálat folyik.

— A főreáliskolában a holnapi érettségi vizsga nem reggel 8, hanem 7 órakor kezdődik.

— Raktári tűzifa. A tűzifának a városi faraktárból házhoz való szállítása 1899 évi július hó 1-étől fogva többé nem a régi árak szerint t. i. 4 ürmétert kitevő rakásonként 80 kr.-ért, hanem a következő árakért fog eszközöltetni és pedig: 1 ürméter szállítási ára 35 kr. 2 ürméter szállítási ára 45 kr. 3 ürméter szállítási ára 80 kr. 4 ürméter szállítási ára 90 kr. Brassó. 1899. évi június hó 20. A városi tanács.

— Nyilvános köszönet. Az asztalos munkások szakegylete alapja javára rendezett mulatságon a következő felülfizetések folytak be: a brassói munkás kör 1 írt, szabó munkások 1 írt, sütő munkások 1 írt, Daurbacher R. 50 kr. Hartman Gy. 50 kr. Anser J. 20 kr. Szóts I. 20 kr, Knaller Gy. 20 kr., a melyért ez uton is köszönetet mond a bizottság.

— Fizetése képtelen. A bécsi Creditoren Verein jelentése szerint F r i e d m a n n Bernát csernátfalusi kereskedő fizetése képtelen lett.

— Gábor Áron szobra. Említettük, hogy Bereczk községében mozgalom indult meg Gábor Áron, a székely hős emlékének szobrával való megörökítése végett. A szoborbizottság most tette közzé a felhívást, a melyet Bálint László bereczki főesperes, t. kanonok, a szoborbizottság elnöke, Balázs Pál dr., Sándor Sándor, Bogdán Sándor és Finta János irtak alá. A felhívás a közönséget a szobor ügyének minél hathatóssabb fölkarolására kéri.

— Székely munkások csalódása Romániában. Mint minden évben, úgy az idén is több ezer székely munkást szerződtek romániai ügynökök mezei munkára. Ezeket a munkásokat keserves csalódás érte. A nagy szárazság miatt egész Románia területén nem kapnak munkát. Rongyosan, éhesen csavarognak szélteben Románia barátságtalan földjén, keresve és nem találva munkát, kenyeret. A legnagyobb része annyi keresethez se jut, a mennyiből vissza utazhatna. Még szerencsések azok, a kik a román rendőrségnek szemet szurnak, mert ez a rongyos, munkanélkülieket összeszedegető és visszatoloncoltatja a határig.

— A Kossuth-bankó. Egy öreg székely atyafi a marosvásárhelyi Kossuth-szobor leleplezését minden áron a kordonon belül szeretne volna végig nézni. E miatt szóváltásba keveredett a bejáratot őrző tűzoltóval, aki a csökönyös székelyt, csak hogy megszabaduljon tőle, végre megkínálta egy belépő-jegygyel. A öreg elvette a jegyet s fizetést érte egy forintot Kossuth-bankóban és minden áron meg akarta értetni a jegy adójával, hogy a Kossuth-szobránál leleplezésén Kossuth-bankóval illik fizetni. Nem értették meg s a góbé a kordonon kívül maradt.

— A bukaresti korcsmárosok réme. Románia fővárosában, Bukarestben, egy moldvai származású 19—20 éves, csavargó fiatal ember az ottani összes korcsmárosok meggyilkolását és kifosztását vette tervbe. E terve kiviteléhez egy forgópisztollyal és 100 drb. tölténnyel szerelte magát fel s ezer frankot ígért annak, ki őt élve avagy halva

kézre fogja keríteni. A csavargó azonban tervét nem valósíthatta meg. a menyiben, miután 4 illetve 5 korcsmáros meggyilkolt és kirabolt — hosszabb üldözés után, mely több rendőr életébe került, elfogott.

— Lourdes-ba, a francia pirenei hegység lábánál levő híres kegyhelyre f. é. augusztus hó 21-én egy két hétre terjedő zarándoklat indul Budapestről, Stajerszágon Karinthián, Tirolon és Olaszországon keresztül, egy-egy napi megállással Milanóban, Genuában, Nizzában és Marseilleben. Lourdesban 4 napot tölt a társaság. Ezen zarándoklat iránt érdeklődők forduljanak programért a nagymarosi (Hontmegye) r. k. plébániai hivatalhoz.

— Orvosi szaktekintélyek véleménye szerint a keleti J. budapesti elsőrangú czég által gyártott és feltalált cs. és kir. szab. sérvkötők, orthopaediai gépek, műlábak, egyenestartók (ferdenövésűeknek) a legjobbak és a legmegbízhatóbbak. Keleti évek óta azon fáradozik, hogy ezen a téren a legkiválóbbat és legtokeletesebbet nyújtsa, a külföldet és a legelső klinikát tanulmányozta e specialistát ajánljuk az érdeklődőknek.

Nyiltér*)

Sz. 3502.—98.
bítöv.

A brassói kir. törvényszék mint bünyfenyítő bíróság lopás miatt terhelt Székely Victor elleni bünygyben a helyi kir. ügyészség meghallgatása után a mai napon tartott zárt ülésében hozta a következő:

Megszüntetési határozatot:

Fenti bünygyben a további fenytő eljárás a btörv. 1167 §. 1.) p. alapján megszüntetettik.

Együttal a brassói m. kir. adóhivatal mint letéti hivatal utasítatik, hogy az 54. l. sz. a letétbe helyezett, bir. letét napló 41 sz. a. nyilván tartott, és 2530—99 töl. sz. végzésel letétként elfogadva 74 írt 25 kr. készpénzt, 1 drb. 7998 sz. tak. pénztári könyvet, 91 írt 66 kr. betétet, 1 drb. 150 írtól kiállított váltót, egy darab. 25 forintról szóló bon és 1/8-ad 8446 számú sorsjegyet, 5 drb. idegen pénzt és 1 drb. rézpénzt, mint ezennel fentirt tárgyakot jelen végzés alapján Székely Victornak szabályszerű elismervény alapján jogerősség bevéássa nélkül szolgáltatassa ki, mert terhelt a birtokában talált pénzek és érték tárgyak jogos szerzés módját igazolta és miután Ferencz Gyula, Székely Istvánné, Székely Róza és Szász Ferencz vallomásai alapján nem tekinthető kizártnak, hogy terhelt szorakozottság illetve kezének tagyából eredő betegsége miatt tartotta a Mackel Max által kezében talált egy koronát: a vizsgálat adatai mi jogos gyanukat sem tüntetnek fel terhelttel szemben arra nézve, hogy feljelentő czégtől valamely pénzösszeget eltulajdonított volna, így vele szemben büncselekmény tényáladéka megállapítható nem lévén, az eljárás a bünyjelek kiutallása mellett megsemitendő volt.

Brassó, 1899 június 12-én.

A kir. törvényszék mint büntető bíróság üléséből.

Ponory Sándor s. k.
elnök.

Lakatos Jenő s. k.
jegyző.

lékokkal csökkent volna az első időben. Mert míg gyáripárt, mely iparcikkkel lásson el, és piacot, a hol terményeinket elhelyeztessük, találtunk volna, okvetlenül eltelik néhány esztendő. És e néhány esztendő alatt óriási gazdasági krízis színhelye lett volna Magyarország. Ki tudja, elég erősek vagyunk-e még arra, hogy ilyen krízist kibírjunk?

Ezért látták jónak azok, a kik a törvény, jog és igazság aerájában vezetnek a nemzet ügyeit, hogy eltekintsenek az önálló vámterület kétségkívül nagy előnyeitől, és a vámközösség kipróbált, megszokott és biztos fundamentumán fejlesszék tovább az ország gazdaságát.

Az új kiegyezés egyébként nem kicsinyelhető előnyöket biztosít Magyarországnak. Ilyen előny első sorban a bankszabadság törvénye, mely az osztrák-magyar bank főintézetét teljesen egyenraguvá és egyenlő hatáskörűvé teszi a bécsi főintézettel. Itt van a fogyasztási adók ügyének rendezése, mely által évenként egy-két millió forint több jövedelme lesz Magyarországnak a fogyasztási adóból, a nélkül, hogy itt megéreznék, mert Ausztriából behozott fogyasztási adó alá eső cikkek révén folyik be. Eddig ezt az adót Ausztria kasszáta be. Itt van a valuta végleges rendezése, mely nagyban hozzá fog járulni, hogy Magyarország helyzetét a pénzpiaczon megszilárdítsa. És vannak még számos kisebb előnyök, melyeket csak akkor fogunk érezni, ha az új vámközösség életbe lépett. Tel-

jes paritás: ez érvényesül az új kiegyezésben.

De legfőbb előnye az új kiegyezésnek az, hogy hét évvel kitolta azt a döntő válsággal teljes időt, mely okvetlenül bekövetkezik és eltart néhány esztendőig, ha a vám- és kereskedelmi szövetség a monarchia két állama közt megszűnik.

Belföld.

Brassó, június 23.

A *kiegyezési* vita tegnapi második napja is nagy érdeklődés mellett folyt le. Széll Kálmán miniszterelnök másfél óráig tartó nagyhatású beszédében polemizált a függetlenségi szónokokkal.

A *nagymihályi* kerület választói tegnap Andrassy Géza grófot egyhangulag országgyűlési képviselővé választották.

Külföld.

Brassó, június 23.

A király betegsége teljesen megszűnt. Ő Felsége tegnap már rendes szokása szerint, korán reggel fölkel, elvégezte teendőit és a délelőtti folyamán fogadott is.

Párisban azt hiszik, hogy Delcassét véglegesen megbízzák a kabinetalakítással.

Az ész és a törvény.

Brassó, jun. 23.

A Kr. Tageblatt tegnapelőtti számában „Lächerlicher Chauvinismus” cím alatt megemlékezik arról, hogy a szász kerékpá-

rozók egyesületének zászlószentelési ünnepén két román zászló is volt kitűzve az ünnepély színhelyén és hogy a városkapitányság ezért a diszitókat két napi elzárásra és 15 fjt pénzbírságra ítélte.

A Kr. Tageblatt helytelennek tartja ezt az eljárást azért, mert a diszitó a két román zászlót nem vette figyelembe és mert az ünnepély szász ünnepély volt és így a román zászlók kitűzése nem birhatott tüntetés czélzatával és végül mert a rendőrkapitány a helyett, hogy a zászlók azonnali eltávolítását követelte volna, az ünnepély napján semmit sem szólt, hanem másnap mégis megindította a vizsgálatot.

Igaz — folytatja a Kr. Tageblatt — hogy a városkapitány eljárásában a törvényre hivatkozik: ámde nem kell-e a törvény végrehajtásánál az észnek is működnie? És mit eredményez az ilyen eljárás? Azt, hogy a lakosság között elkeseredést szül és *meghírsítja a nemzetiségeknek a békés együttélésre irányuló törekvéseit.*

A Kr. Tageblatt azt is mondja a rendőrkapitány eljárására, hogy „*Difficile est non ridere.*”

Hát mi meg a Kr. Tageblatt ezen okoskodására mondjuk, hogy „*difficile est non ridere*” és aggódva kérdezzük, hát egy hírlapi cikk irásánál nem kell-e az észnek is működnie?

Hiszen olyan bolond diszitót nem fog találni a Kr. Tageblatt, a ki azt az elvet ne kövesse. „*s i t e c i s t i n e g a*”. És aztán a miniszteri rendelet, a melyet egyszer már nagyjában közöltünk, de a melyet a Tageblatt egyszeri közlésből úgy látszik nem tanult meg, nem keresi azt, hogy figyelemmel tűzi-e valaki ki az idegen színeket vagy figyelmetlenül és azt sem keresi, hogy tisztán szász vagy tisztán oláh ünnepeken alkalmazza-e azokat, hanem csak annyit mond, hogy „azon esetben, ha ily jelvények kitűggesztetnének, azok azonnal eltávolítandók, lefoglalandók és az illetők ellen a törvényes megtorlás megindítandó, az e tekintetben

délután, hogy majd együtt elmennek a „Hableányba”, de hiába, elmaradt a mai séta, mert Kálmán későn ért haza. És szórakozottan felelt a neje kérdéseire, a mivel fiatal feleségében elhintette a féltékenység vész csirázó magvát. . . Dehogy tudja más az ő bajukat, dehogy! És az ismerősök nem is vettek észre semmit sem. Kálmán egy kissé fürkészőbb tekintettel kutató az asszonyok közt, az igaz, a felesége bensejében meg gyanakodó gondolatok üzték egymást, ámde ezt leplezte az asszonyok velük született finom raffinement-jával. Az a bűbajos asszony meg nem volt sehol. Így mult el egy-két nap, a míg Kálmánnak egy jó barátja, Varjas Béla a fürdőre nem érkezett. Hogy megörültek egymásnak! Iljkorai jóbarátok, iskolatársak voltak.

Varjas Béla másnap meglátogatta Szentkereszttyéket, hosszasan beszélgetett Kálmán nejével, a ki — felelevenítetvén a mult idők emléke — Varjas Béla előtt bizonyos kellemetlenségekre czélozgatót, mondván, hogy meg ne nősüljön, mert nincs nagyobb boldogság a legényeletnél, a mit ő, ha férfi volna, oda nem adna a világ minden asszonyáért. Hosszúra nyúlt Varjas Béla ábrázata a fiatal asszony eme kijelentésétől és szinte kérdőleg tekintett reá.

— Gondolkozik, ugy-e, de mondja, nem győtrelem-e az, ha az embernek olyan ügyei is vannak, a melyeket titkolnia kell a

felesége előtt? Oh, édes Kálmán, ez már vele született baja az asszonyoknak, hogy épen arra kíváncsiak, a mit talán jobb volna meg nem tudni soha.

Kálmán nagyon kényelmetlenül érezte magát e perczen, de Varjas Béla valami közömbös históriára tért és elterelte vele az asszony figyelmét az előbbi témáról.

Majd az asszony folytatta beszédjét valami »kaszirőről«, a ki miatt épp ők ketten, a két legjobb barát éretlen diák korukban megverekedtek. Persze ma kaczagtak az »eseten«, meg hevülékeny természetükön, melylyel akkor oly hirtelen belerohantak a veszedelembé. Bezzeg nem tennék ma; a feleségükért meg talán legkevésbé. Vilmácska ezt Kálmántól tudja és a mint elmondta, Varjas Béla szembetűnően elhalványodott. De hamar leküzdötte ezt a színváltozást és kis vártatva távozott. A két jó barát este újra találkozott; ketten lévén, kedvükre beszélgethettek, sőt Varjas Béla bevallotta Kálmánnak, hogy bizony ő azt a kis »kaszirőt«, a kiről a felesége szólt, feleségül is vette, a mit különben már meg is bánt. Kálmán őszintén sajnálta emiatt barátját és éppen hogy el akart dicsekedni az ő boldog családi életével, mikor torkán akadt a szó, mert észébe jutottak a feleségének tegnapi szavai és elébe toppant képzeletben az a csodaszép asszonyka és látta ő is a maga megzavart boldogságát. És

igyekezett bizonyítgatni, hogy a feleségével ő mintaszerű boldogságban él, s ha tegnap Vilma mondott is olyat, a mi kétségessé teszi boldogságukat, az csupán azért történt, mert ő egy délutánt elvesztegetett egy szép asszony miatt és ezzel megrabolta nejét.

— Ez fájt Vilmának, ez az, a mit ő titoknak nevezett, a melyről, minthogy nem szabad, épp azért szeretne tudni. Ártatlan komédia az egész — folytatta Kálmán — a melynek legtöbblet én iszom meg a levét, mert azt az asszonyt nem tudom felejteni.

. . . Hanem édes Bélám, hozd el a feleségedet hozzánk, talán jó barátnőre akad benne Vilma s megbékül a helyzetével. Ne félj, nem fogunk hajba kapni ő érte, mert tied ő már Isten és az emberek előtt.

Másnap Szentkereszttyék várták Varjas Bélát a nejével és azok pontosan meg is érkeztek. A mint azonban Varjas Béla karján bevezette nejét Szentkereszttyékhez, leírhatatlan jelenet játszódott le. És ebből elég annyit elmondanunk, hogy Kálmán barátja feleségében az ő csodaszép ismeretlenjét ösmerte föl, a ki őt megbűvölte, s a ki miatt az ő imádott Vilmácskája féltékenykedett.

Egy pillanat alatt felösmerték a helyzetet mind a négyen. Magyarázgatni itt nem volt alkalom, mert ez a kínos jelenet Varjasék azonnali távozásával végződött, Szentkeresztty meg ott találta jóbarátja névjegyét az asztalán . . .

mulasztást elkövető tisztviselők és előjárók azonnal tegyelman eljárás alá veendő és fel-függesztendők.»

Hát ugyan miért kívánja a „Tageblatt“, hogy a rendőrkapitány „feláldozza“ magát azért, hogy a szászok és oláhok olyan színeket használhassanak, a melyeknek használata a miniszteri rendelet szerint az ország területi épsége és állami fennhatósága ellen intézett merényletet képezi? Hát jóra való állam-polgárhoz illő kívánság ez? Hát működik ott az ész, a hol kapricizozzák magukat az emberek, hogy csak azért is a román állam színeit tűzzük ki és nem a magyar állam színeit? És működik e különösen ott az ész a hol szászok teszik ezt? A hol szászok, nem Szászország vagy Flandria, hanem Románia színeit kedvéért követnek el olyat, a mit a miniszteri rendelet az ország területi épsége és állami fennhatósága ellen intézett merényletnek deklarál.

De hát a diszitók figyelmetlenségéből tüzték ki a zászlókat! És a ki átadta nekik a zászlókat, az is figyelmetlenségéből adta át? És a ki vette vagy beszerezte, az is figyelmetlenségéből szerezte be? És a ki készítette, az is figyelmetlenségéből készítette.

Adta figyelmetlensége! Hogy a magyar-állam színeivel soha ilyen figyelmetlenséget nem követnek el!

És ezt a figyelmetlenséget meg kell bocsátani! De azt már nem lehet megbocsátani, hogy a városkapitány „azonnal észre nem vette“ a zászlókat s le nem vetette. Az bűn, ha a magyar városkapitány nem veszi észre azt ami a háta mögött van, de az nem hiba, ha a szász diszitó azt sem veszi észre, ami az orra előtt a saját kezében van, hanem kitüzi úgy figyelmetlenségéből.

Hát bizonyosan a városkapitány is csak „figyelmetlenség“-ből büntette meg az illetőket.

Az ilyen eljárás — írja a Kr. Tageblatt — elkeseredést szül a lakosság között.

De hiszen a magyar jegyzőkönyvre

A két jó barátot a kegyetlen végzet ismét egymás pisztolycsöve elé állította; ezuttal komoly ügyben, a hites feleség becsületéért. Mire a tihanyi hegyek alján visszhangzott a pisztoly durranása, Varjas Béla szíve vére pirosra festette a gyepet.

A mint Szentkereszt hazamenet a suhogó hársfák alá ért, a lágy esti szellő belezsongta lelkületébe a dombovári cigánybanda nótáját: „Felejtani, elfeledni“. Ott hullámozott a vidám fürdőközönség, gondtalanul, pajzán jókedvvel, előkelően rejtgetve azt a milliónyi apró-cseprő bajt, bánatot, a mely ki tudja, kit emészt, a mely Isten tudja, melyiknek a szívet-lelkét őrli és pusztítja, csendesesen, zajtalanul. Kálmán futott haza az ő csábító álomképe elől, a mely megint eléje toppant; az az északító asszony, a ki tovább szöhetne, — most már zavartalanul — pokoli hálóját, a melyben elpusztulni egyaránt kéj és károhozat, boldogság és bűn. És most ki telet a szerencsétlen Vilma boldogságáért, ki fogja őt megóvni attól a gyötrelmetől, a mely osztályrészeül jut, ha Kálmán azt a csábító asszonyt nem fogja majd elfeledni. . .

P. G.

vonatkozó határozat is elkeseredést szült és még is meghozták azt?

Vagy csak mi magyarok tartozunk tekintettel lenni arra, hogy olyan ne történjék, a mi elkeseredést szül, a nemzetiségek pedig nincsenek arra kötelezve?

És mi még a miniszteri rendeletek ignorálásával és sutba dobásával is kötelesek vagyunk elejét venni az elkeseredésnek, a nemzetiségek pedig még csak annyi figyelemmel sem tartoznak nekünk, hogy az államnyelvének és az állam-színeinek megadják az illető helyet.

Az ilyen eljárás — írja a Tageblatt — meghüitja a nemzetiségeknek békés együttélésre irányuló törekvéseit.

No az igaz! Dr. Lurtz Károly ugyan-csak a békés együttélésre irányítja az ő törekvéseit. Mit gondol a Tageblatt? Nálunk magyaroknál nem működik az ész? Mi az ilyen badar állításokat elhiszszük? Ha valaki valamit állít, akkor nem kell e az észnek is működnie?

Hát ha a „Kr. Zeitung“ irta volna azokat, a mikre most reflektálunk, akkor egy csöppöt sem lettünk volna meglepve. Ámde a „Tageblatt“-tól komolyabb és higgadtabb okoskodásokhoz voltunk szokva és azért nem gondolhatunk mást mint azt, hogy a kéziratot vivő fiú eltévesztette a redaktiót, hogy a „Lächerlicher Chauvinismus“ kézírata a Kronst. Zeitungnak volt szánva, de vivője a K. Tageblatt-hoz vitte — figyelmetlenségéből.

HIREK.

Brassó, június 23.

— Személyi hír. Majláth Gusztáv gr. román. kath. püspök, ma reggel városunkba érkezett.

— A hipnotizált anyós. Bisson legújabb kacagató bohózatának holnap előadására ismételt felhívjuk színházba járó közönségünk becses figyelmét. És midőn ama reményünknek adunk kifejezést, hogy a brassói magyarság, már a kettős jótékony cél iránti tekintetből sem vonja meg lelkes pártfogását; egyszersmind biztosítást adhatunk arról, hogy e színházi estén kitűnően fognak mulatni. Jegyek válthatók reggel 9 órától déli 12 óráig és délután 3 órától 5 óráig a nappali pénztárnál (a Vigadó udvarában hátul) este fél 7 órától az előadás végeig a rendes pénztárnál.

— Krause Albert, a világhírű hipnotizáló és suggestor, ma — pénteken — este a Vigadó nagytermében mutatványokkal egybekapcsolt előadást tart. A hírneves művész ezen egyetlen előadását ajánljuk a n. érd. közönség figyelmébe. Az estély kezdete 8 órakor.

— A rendőrség figyelmébe. Tegnap este 8—9 óra között a királyhegyen egy amerikai bögöncz produkálta magát a hegy mentén és a főtéren lakozók nagy bosszúságára. Miután nevezett bögöncz valószínűleg concessio váltása nélkül engedte meg magának a túlsértő productioikat, felhívjuk rá a rendőrség figyelmét.

— Juniális. A tatragi Emke Olvasókör f. hó 25-én — vasárnap — tartja meg juniálisát a tatragi népligetben. Kezdet délután 1 órakor. Ételről és italról gondoskodva lesz. A mulatságon Lantos György jóhírű zenekara játszik.

— Hymen. Latzina Vilmos gyógyszerész, f. hó 29-én tartja esküvőjét Greskovits Henriette urhölgygel Csongrádon.

— A szászrégeni derék polgármester. Említettük annak idején, hogy a marosvásárhelyi Kossuth-szobrot június hó 11-én leplezték le nagy ünnepséggel. A küldöttségek között ott volt Szászrégen város küldöttsége is. Fróm Traugott polgármesterrel élén, a ki a szász város koszorúját tette le Kossuth-szobrára. A Szászrégenben megjelenő „Sächsisch-Regener Wochenblatt“ 25 száma vezércikkében kesergő hangon említi meg, hogy a leleplezésén Szászrégen városa is képviseltette magát s fölhívja a város közönségének figyelmét erre a „fényes eseményre.“ Ugy látszik, hogy a derék polgármester hazafias tette fáj a szászrégeni zöld lapocskák érzékenységeinek.

— A Triesti Általános Biztosító Társulat (Assicurazioni Generali) f. évi április hó 22-én tartott 67-ik közgyűlésén terjesztettek be az 1898 évi mérlegek.

A jelentés különösen kiemeli, hogy Hegedűs Sándor igazgató tanácsos ur kereskedelemügyi miniszterre történt kinevezetése folytán az intézet igazgatóságából kilépett, mely körülményről az igazgatóság a közgyűlés alkalmával következőképp emlékezik meg:

„Tisztelt urak! Engedjék meg, hogy jelentésünk első helyén, rokonszenvünknek adjunk élénk kifejezést azon nagyrabecsült férfiu iránt, ki ő Felsege kegyéből megbízást nyert a magyar kereskedelmi miniszter magas és disszes állásának elfoglalására, Hegedűs Sándor rendkívüli tehetsége így teljes mértékben nyert elismerést és midőn ez örömdetes tényt Önökkel egyetemben őszinte megelégedéssel üdvözljük, mélyen fájjaljuk egyuttal azon veszteséget, mely ezáltal intézetünkre hárul, mert társaságunk kénytelen lemondani ezen férfiu közreműködéséről, ki őt 16 éven át felette buzgó és becses támogatásban részesítette. Kérjük szíves felhatalmazásukat arra nézve, hogy az itt kifejezett érzelmeinkről ez évi közgyűlésünk jegyzőkönyvében megemlékezhessünk.“

Az előttnök fekvő jelentésből látjuk, hogy az 1898. december 31-én érvényben volt életbiztosítási tőke összegek 449, 227, 817 korona 22 fillért tettek ki és az év folyamán bevett díjak 18,100,562 korona 14 fillérre rugtak. Az életbiztosítási osztály díjtartaléka 8,641,165 korona 59 fillérrel 114,696,882 korona 69 fillérre emelkedett.

A tűz- és szállítvány-biztosítási ágakban a díj és illeték bevétele 27,136,669 korona 94 fillér volt miből 11,572,530 korona 78 fillér visszont biztosításra fordított, úgy, hogy a tiszta díjbevétele 15,763,139 korona 16 fillérre rugott, mely összegből 12,480,283 korona 14 fillér mint díjtartalék minden tehertől menten, a jövő évre vitetett át. A jövő években esedékessé váló díjkötelezővények összege: 71,175,674 korona 21 fillér.

Károkkért a társaság 1898-ban 26,527,284 korona 40 fillért folyósított. Ehhez hozzáadva az előbe években teljesített kárfizetéseket, a társaság alapítási óta károk fejében 633,489,520 korona 86 fillérnyi igen tekintélyes összeget fizetett ki. Ebből a kártérítési összegből hazánkra 118,390,059 korona 49 fillér esik, mely összeget a társaság 175 ezer 585 káresetben fizette ki.

A nyereség tartalékok közül, melyek összesen 14,985,029 korona 98 fillérre rugnak, különösen kiemelendők: az alapszabályszerinti nyereség-tartalék, mely 5,250,000 korona tesz ki, az értékpapírok árfolyamin adozásra alakított tartalék, mely az 1,604,315 korona 04 fillér külön tartalék ugyancsak az évi nyereségből kihasított 903,118 korona 70 fillérrel 9,575,029 korona 98 fillérre emeltetett fel; továbbá felemelendő még a 160,000 koronára rugó kétes követelések tartaléka. — Ezeket kivül fennáll még egy 560,000 koronát kitevő külön alap, melynek az a rendeltetése, hogy az életbiztosítási osztályban a kamatláb esetleges csökkenését kiegyenlítsse.

A társaság összes tartalékjai és alapjai, melyek elsőrangú értékekben vannak elhelyezve, az ideai átutalások folytán 183,545,142 korona 28 fillérrel 153,073,167 kor. 61 fillérre emelkedtek, melyek következőképpen vannak elhelyezve:

1. Ingatlanok és jelzálog követelések 25,495,650 korona 45 fillér
 2. Életbiztosítási kötvényekre adott kölcsönök 13,126,433 korona 54 fillér
 3. Letéteményezett értékpapírokra adott kölcsönök 1,992,124 korona 22 fillér
 4. Értékpapírok 100,494,915 korona 65 fillér
 5. Tárca váltók 711,252 korona —
 6. A részvényesek biztosított adóslevelei 7,360,000 korona —
 7. Bankoknál levő rendelkezésre álló követelések, készpénz és az intézet követelései, a hitelezők követeléseinek levonásával 4,202,761 kor. 75 fill.
- Összesen 153,073,167 kor. 61 fill.
- Ezen értékekből 43 mill. kor. nagy értékekre esik

REVÊTEI.

Nyereség- és veszteség-számla a B. mérleghez. Életbiztosítási ág (1898)

VAGYON

Az ASSICURAZIONI GENERALI vagyonállása 1898. december 31-én.

TEHER

Besso József, Besso M., Dr. Bozza Camillo, Buzzi János J. H., Dr. Levi J., Gróf Papadopolí Miklós, Romanin-Jacur Manó, Segré V., Vivante Fortunat.
A vezértitkár:
Richetti Ödön. Magyarországí vezérügynökség.
Steinhardt, Poór.

As intézet kiutalás-helyiségei: Budapest, Deróttya-utca 10. szám alatt, az intézet saját házában

Bővebb zárszámadási jelentések az alatti főügynökségnél kaphatók. Ugyanott felvilágosítások a legnagyobb készséggel adatnak és élet-, tűz-, szállítmány és üvegbiztosítások az Assicurazioni Generali, Jégbiztosítások a Magyar jég- és viszontbiztosító részv.-társaság és baleset elleni biztosítások az Első o. ált. baleset ellen biztosító-társaság számára a legelőnyösebb feltételek és legolcsóbb díjak mellett fogadtatnak el.

A brassói főügynökség, Czell Frigyes és fiai.

Leptulajdenos: Trattner H. Nyomatott „Brassói Lapok” nyomdájában. Nyomdatulajdenosok: Trattner H. és társ.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația Școlă : BCU Cluj

de Zăina Tabo